

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 25728

гр. София, 25.06.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
закрито заседание на 25.06.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова

Мария Шишкова

като разгледа дело номер **9781** по описа за **2025** година докладвано от съдия
Мария Шишкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 176а, ал. 4 вр. ал. 1 и ал. 3 от Административно –
процесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 63д, ал. 4 от Закона за административните нарушения и
наказания (ЗАНН).

Образувано е по постъпила Молба от адв. А. И., САК пълномощник на Б. Л. Т. – касационен
жалбоподател по КАНД 9781/2025 г. по описа на Административен съд – София – град, XXIII
касационен състав приключило с влязло в сила на 05.12.2025 г. Решение № 40863 от 05.12.2025 г.
С молбата е направено искане касационният състав да изиска КНАХД № 9781/2025 г. по описа на
Административен съд – София – град, върнато на Софийски районен съд, за да се произнесе по
искането на адв. И., заявено в заведени с вх. № 417998 от 22.12.2025 г. и № 35171 от 04.02.2026 г.
в Районен съд – София Молби за изменение на касационното решение в частта за разноските.

В заведената на 22.12.2025 г. с вх. № 417998 в Софийски районен съд -Молба от адв. И. са
изложени съображения за липса на основания за прилагане на разпоредбата на чл. 63д, ал. 4 от
ЗАНН предвид неявяването на процесуален представител на ответника по касационната жалба в
съдебното заседание. Застъпено е становище, че представените писмени бележки/становища не
могат да се възприемат като осъществена защита, защото НПК не предвижда подобна
процесуална възможност, а наред с това изготвянето на становище е задължение на
административния орган при окомплектоване на преписката, съгласно чл. 60, ал. 2 от ЗАНН. При
условията на алтернативност е застъпена тезата за завишен размер на определеното
възнаграждение. Твърди се, че приложима в конкретния казус е разпоредбата на чл. 25а, ал. 3 от
Наредбата за заплащане на правната помощ, а не приложената от съда норма на чл. 27е.
Застъпено е и становище, че дори и да се приеме, че приложима е разпоредбата на чл. 27е от
Наредбата за заплащане на правната помощ, юрисконсултското възнаграждение е следвало да
бъде определено в размер на 80 лева, а не на 150 лева. Сочи се, че такава е постоянната практика
на съдебния състав по други дела със сходен предмет, което създава усещане за различно, по-
неблагоприятно третиране и предубеденост в конкретния казус. С тези аргументи е обосновано

искане за изменение на постановеното касационно решение в частта за разноските и намаляване размера на определеното, на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН, юрисконсултско възнаграждение от 150 лева на 50 лева.

В писмения отговор от процесуалния представител на насрещната страна – главен юрисконсулт в отдел „Правна координация“ – Столична [община], депозиран в срока по чл. 176а, ал. 2 от АПК, са изложени съображения за неоснователност на искането за намаляване размера на юрисконсултското възнаграждение и отхвърляне на молбата за изменение на касационното решение в частта за разноските. Посочено е, че защитата е осъществена чрез подаден писмен отговор на касационната жалба и допълнително представено писмено становище за изготвянето на които е проучвана съдебна практика, извършен е съответният правен анализ, съставени са юридически документи, които по обем и сложност са съпоставими с участието на процесуален представител в съдебно заседание.

Настоящият XXIII касационен състав, счете депозираната молба за процесуално допустима - подадена е на 22.12.2025 г., в срока по чл. 176а, ал. 1 от АПК, от процесуално легитимирано лице – надлежно упълномощен процесуален представител на касационния жалбоподател по КНАХД 9781/2025 г. по описа на АССГ.

Разгледана по същество молбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С постановеното на 05.12.2025 г. Решение № 40863 по КНАХД № 9781/2025 г. по описа на Административен съд – София – град е оставено в сила решението на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 121 състав, по НАХД № 6140/2025 г.

С оглед изхода на спора, съдът е уважил направеното искане от процесуалния представител на ответника в писмения отговор на касационната жалба за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лева (стр. 4 от Отговора – л. 14). Искането за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е заявено и в представената ден преди датата на проведеното съдебно заседание Молба становище от процесуалния представител на ответника (л. 23). В проведеното на 07.11.2025 г. съдебно заседание касационният жалбоподател е участвал лично. Оспорил е представеният по делото писмен отговор на касационната жалба, но не е направил възражение за претендирания размер на юрисконсултското възнаграждение, посочен в отговора (л. 33 – протокол от съд. заседание).

Съгласно разпоредбата на чл. 1 от Наредбата за заплащане на правната помощ заплащането се определя в зависимост от вида и количеството на свършената дейност, а посочените възнаграждения са съобразени с вида правна помощ и са с определен минимален и максимален размер (чл. 8, ал. 1).

Неоснователни са възраженията за недължимост на юрисконсултско възнаграждение предвид неучастието на процесуален представител на ответника в проведеното на 07.11.2025 г. съдебно заседание. Съгласно препращащата норма на чл. 63в от ЗАНН при касационно обжалване на постановено решение от районния съд приложими са разпоредбите на глава дванадесета на Административно процесуалния кодекс. Касационното производство не предвижда задължително явяване на страните и процесуалните им представители в съдебното заседание. В този смисъл, с оглед общата разпоредба на чл. 142б, ал. 2 от АПК, която допуска писмената форма като форма за действителност на извършени процесуални действия, основателни са възраженията на пълномощника на ответника за реализирана пълноценна защита чрез представените писмен отговор на касационната жалба и молба – становище.

По отношение на приложимата разпоредба при определяне на юрисконсултското възнаграждение следва да се посочи, че и двете норми, на които се е позовавал пълномощникът на касатора - чл.

25а, ал. 3 и чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ са с еднакъв максимален размер – 190 лева, който има значение, с оглед изискванията на чл. 63д, ал. 5 от ЗАНН.

Настоящият съдебен състав счита за приложима в конкретния казус специалната разпоредба на чл. 27е от Наредбата. Тя е включена в приетия през 2009 г. (ДВ, бр. 59/28.07.2009 г.) нов Раздел VIа Процесуално представителство и защита по специално уредени производства и предвижда размер на възнаграждението за защита в производства по Закона за административните нарушения и наказания. Минималният размер на възнаграждението според разпоредбата на чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, съгласно измененията от ДВ, бр. 53/2025 г. в сила от 01.10.2025 г., е 130 лева, за разлика от предходната уредба прилагана в периода 01.10.2021 г. – 01.10.2025 г. (ДВ, бр. 74/2021 г.), според която възнаграждението за защита в производствата по ЗАНН е било в размер от 80 лева до 150 лева. Към момента на провеждане на съдебното заседание по КАНД 9781/2025 г. по описа на Административен съд – София – град, XXIII касационен състав – 07.11.2025 г. измененията в Наредбата за заплащане на правната помощ, обнародвани в ДВ, бр. 53/2025 г. са действаща подзаконова уредба.

При определяне на размера на юрисконсултското възнаграждение, съдът е отчел, че заявеният в писмения отговор на касационната жалба – 150 лева е в близък до минималния предвиден в Наредбата за заплащане на правната помощ и съответства на фактическата и правна сложност на конкретния казус, а и на процесуалната активност на пълномощника на ответника.

По изложените съображения, настоящият съдебен състав не намира основания за изменение на постановения съдебен акт в частта относно присъдените разноски за юрисконсултско възнаграждение на процесуалния представител на Столична община в касационното производство по КАНД № 9781/2025 г. по описа на Административен съд – София - град.

Водим от горното и на основание чл. 176а, ал. 3 вр. чл. 223 от АПК, съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ОТХВЪРЛЯ искането на пълномощника на касационния жалбоподател Б. Л. Т. – адв. А. И., САК за изменение на Решение № 40863 от 05.12.2025 г., постановено по КАНД № 9781/2025 г. в частта за разноските.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: